

Крап-крап.

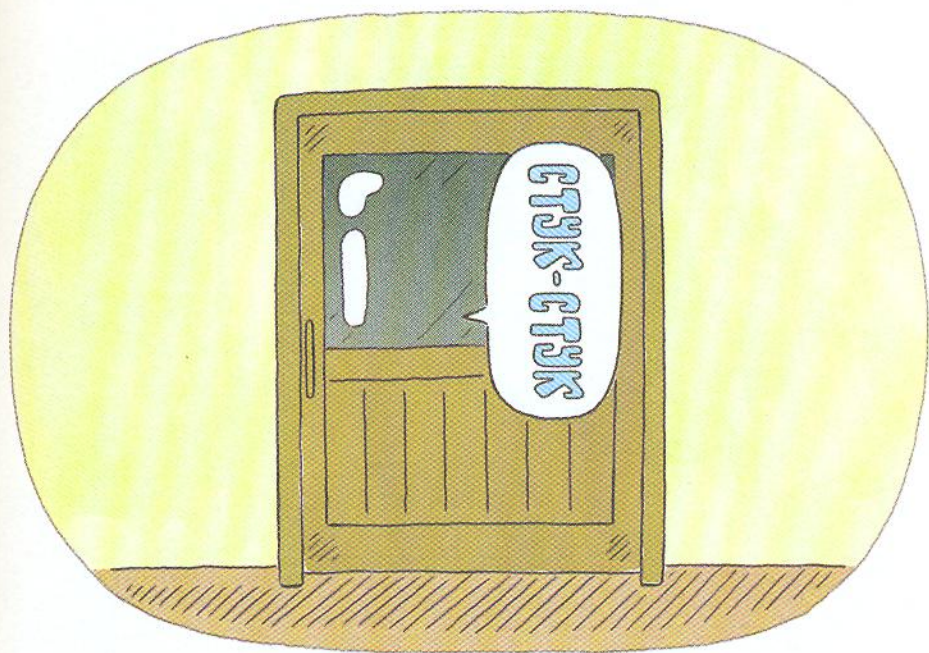
Величезні краплі дощу гатили, стукаючи,
у вікно сторожового будиночка.

— То надворі задощило?

Коли дідусь-сторож прочинив вікно, там пере-
ріщила злива. І тоді звук.

Стук-стук!

Поміж шумом дощу наравду почувся стукіт
у двері. Дідусь-сторож одразу ж їх відчинив
і визирнув назовні. Він роззирався навсібіч, але
нічого не побачив, окрім дощу, який залітав
просто всередину сторожки.

— Певно, хтось помилився.

Дідусь уже збирався зачиняти двері й вертатися, аж звідкілясь пролунав незнайомий голос.

— Тут я, тутеньки!

P 101-102

Дідусь нахилився й глянув додолу крізь окуляри, які ковзнули переніссям.

— Тепер бачите мене?

Там стояв котик на задніх лапках і пильно вдивлявся в дідуся знизу.

Передні лапки він чемно склав за спиною.